

beidsberettigede til 1ste Mai maa sørge for at faae Folk eller skaffe Arbeidsfolk for at faae Arbeidet udført. Nu kan det vel hælde, at Sagen i Mai eller Juni Maaned indanfes for Dvercommissionen, og at Bederlaget da bliver større eller mindre; men dette vil, saavidt Udvalget har kunnet skønne, ikke medføre særdeles practiske Vanskeligheder; til den Tid, Dvercommissionens Kjendelse falder, vil der kun være betalt en liden Deel — om overhovedet noget er betalt — af det Bederlag, som begynder at løbe fra Aaret 1ste Mai 1851, og om end Summens Størrelse forandres af Dvercommissionen, vil Sagen dog kunne ordnes, uden at noget Efterkrav eller Tilbagebetaling finder Sted. Udvalget har derfor antaget, at man kunde gaae ind paa det omhandlede Ændringsforslag.

B. Christensen: Den ærede Ordfører har selv characteriseret den Forandring eller Forbedring i det oprindelige Forslag, som Udvalget har troet at burde gjøre, som noget Ubetydeligt; jeg kan ikke nægte, at jeg troer, den fortjener dette Prædicat i den Grad, at jeg af Agtelse for Forsamlingens Tid aldeles ikke skal indlade mig paa at undersøge, om Forandringen indeholder det Allermindste af en Forbedring, eller om den ikke snarere indeholder Noget, som kunde være betænkeligt. Jeg troer oprigtigt, at det var vel saa godt at beholde den Termin, som Forslaget oprindeligt har opstillet, saameget mere som Erfaringen ved denne Sag lærer, at man ikke tør tage for korte Frister, hvad navnlig den ærede Ordfører selv afgiver et Exempel paa med Hensyn til de Valg, som ere truffene af Formænd for de her omhandlede Commissioner, hvorefter disse Formænd nemlig i en Række af Maaneder kunne ligge herovre, og altsaa ikke kunne veilede eller arbejde for den Sag, i Anledning af hvilken de ere udnævnte. Men jeg skal ikke opholde mig det Mindste derved; maatte Forsamlingen troe det mere passende at sætte 15de Januar istedetfor 1ste Februar, anseer jeg det for lidet væsentligt; derimod skal jeg anbefale, hvad jeg nu ogsaa

hører; at Udvalget gjør, det af den ærede Rigsdagsmand for Rudkjøbing (S. M. Hansen) stillede Forslag, som aabenbart indeholder en Forbedring.

J. M. Hansen: Da saavel den ærede Ordfører som den ærede Forslagsstiller har tiltraadt det af mig stillede Ændringsforslag, og tiltraadet Forsamlingen at stemme derfor, troer jeg at kunne fatte mig saameget kortere med Hensyn til hvad jeg derom kunde have at anføre. Det er nemlig min Mening, at dersom Udsættelsen af den engang bestemte Termin for Huusmændene til at forlange Afsløsning af Pligtarbejde skal kunne svare til den Hensigt, hvori den er givet, da maa mit Ændringsforslag antages; thi i modsat Fald vilde hiin Udsættelse kun føre til, at muligvis Commissionen eller Afsløsningsmændene kunde komme til at afgive deres Kjendelse inden 1ste Mai, men Sagen ikke føres videre. Forsaa vidt Huusmændene da ikke maatte være tilfredse med Afsløsningsmændenes Kjendelse, vilde de kun have en af to Udveie, enten at gaae ind paa denne Kjendelse for at slippe for deres Arbejde til 1ste Mai, eller ogsaa finde sig i at gjøre Arbejde et Aar længere, for at kunne faae den først affagte Kjendelse forandret ved en Dvercommission. Ikke alene dette skal jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, men jeg skal ogsaa tillade mig at henlede det ærede Æhings Opmærksomhed paa, at det jo i mange Tilfælde maa forudsættes, at de Arbeidsberettigede nødtigt give Slip paa dette Arbejde, og de ville, dersom mit Forslag ikke maatte blive vedtaget, have det i deres Magt at beholde Arbeidet et Aar længere, blot derved, at de forlangte den første Kjendelse underkastet en Dvercommissions Prøvelse. Da nu aabenbart Hensigten med den hele Lov er, saa hurtigt som det efter Forholdene lader sig gjøre, at sætte Huusmanden istand til at blive fri for dette Naturalarbejde, mener jeg ogsaa, at man af dette Hensyn maa tiltræde det af mig stillede Ændringsforslag, som jeg altsaa saaledes anbefaler til det høitærede Æhing.